

Kipróbált, bölcs vezető

Mióta a köztársaság mint államforma létezik, azóta a köztársasági elnök nemcsak egy tisztség — mégpedig a legmagasabb tisztség — viselője, hanem jelképes személyiség is, hagyományok és eredmények, célok és törekvések összegezője, kifejezője.

Igy van ez hic et nunc, a mi esetünkben is. Nicolae Ceaușescu elvtárs, köztársaságunk elnöke majdnem fél évszázadra visszatekintő forradalmár múltjával, a párt élén végzett másfél évtizedes munkásságával, kiváló képességeivel, nemzetközi tekintélyével, népszerűségével régi román hagyományok megtestesítője, munkásmozgalmunk és pártunk büszkesége, szocialista építésünk kipróbált, bölcs vezetője, külföldön pedig a békéért vívott küzdelem, az új, igazságos világtrend megteremtéséért folytatott harc elismert bajnoka.

Olyan egyéniség, olyan történelmi személyiség, akiről méltán mondotta a következőket Ștefan Voitec elvtárs, amikor a Nagy Nemzetgyűlés VIII. törvényhozási ciklusának első ülészakán szólásra emelkedett: „A megkülönböztetett tisztelet és mély nagybecsülés érzésével teszek eleget annak a különleges megismerhetőségnek, hogy a román nemzetnek a legfelsőbb államhatalmi szervbe beválasztott képviselői elé terjesszem dicsőséges pártunk Központi Bizottsága és a Szocialista Demokrácia és Egység Frontjának Országos Tanácsa egyöntetű javaslatát: válasszák újra Románia Szocialista Köztársaság magas elnöki tisztségébe a párt és a szocialista haza ragyogó vezetőjét, a férfit, aki azonos a nép tudatával, legderekből vezetőinek legendás híru szilárdságával és hősiességével, aki megtestesíti népünk legmagasabb erényeit — a Román Kommunista Párt főtáitkárát, Nicolae Ceaușescu elvtársát.“

Az az egyöntetűség, az a lelkesedés és határtalan szeretet, bizalom, amellyel az ország legfelső képviselőtestülete újraválasztotta Nicolae Ceaușescu elvtársat köztársaságunk elnökévé, egész népünk óhaját fejezte ki, ragaszkodásunkat, elismerésünket és odaadásunkat, nemzetiségre való tekintet nélkül. Azt az elhatározásunkat, hogy következetesen fogunk dolgozni a jövőben is nagyszerű célkitűzéseink valóra váltásáért, kipróbált vezetőerőnk, a párt irányításával, főtáitkárának, a köztársaság elnökének bölcs vezetésé alatt.

Népünk eme elhatározását, az egész ország álláspontját, hangulatát fejezte ki Nicolae Giosan elvtárs, a Nagy Nemzetgyűlés elnöke, amikor a beiktatási ünnep keretében a következőképp üdvözölte a köztársaság elnökét: „Ezekben az ünnepi pillanatokban, amikor beiktatjuk önt a Románia Szocialista Köztársaság elnöke és a Fegyveres Erők főparancsnoka magas tisztségébe, a Nagy Nemzetgyűlés nevében felkérem, vegye át a méltóság és a tekintély, az államhatalom, a román nép szuverén jogai, ama akarata szimbólumait, hogy szabadon és függetlenül fejlődjen a szocializmus és a kommunizmus útján.“

Az örömről és a szilárd elhatározásról, a tette kész fölzárkózásról adtak hírt és tanúbizonyságot az egész országból a köztársasági elnökhöz érkezett üdvözlőtáviratok, a dolgozók, szervezetek, intézmények, üzemek, vállalatok levelei, sürgőnyei is.

E támogatásra és örömrre, e ragaszkodásra és bizakodásra felelt a köztársasági elnök ünnepélyes körülmények között, főlemelő hangulatban elhangzott esküje:

„Esküszöm, hogy hűségesen szolgálom a hazát, szilárdan védelmezem az ország függetlenségét, szuverenitását és területi épségét, munkálkodom az egész nép jólétén és boldogságán, a szocializmus és a kommunizmus felépítésén Románia Szocialista Köztársaságban!“

Mire e sorok megjelennek, elmúltak már az ünnepi pillanatok, s folytatódik a munka, a termelés, a tanulás, az oktatás, a gyógyítás; az új élet építése. Most már az a kötelességünk, hogy a munka oldaláról vizsgáljuk meg az elmúlt időszakot éppen úgy, mint az előttünk állót.

Nem hiába írunk, szólunk manapság „termékeny másfél évtizedről“. Valóban, amióta Nicolae Ceaușescu elvtárs áll pártunk élén amióta az ő vezetésével, megfontolt, szakavatott irányításával építjük a szocializmust, az ország kimagasló eredményeket ért el. Ezekben az esztendőkből kezdtek meg a tudományos-technikai forradalom vívmányainak alkalmazását, mondhatni, a tudomány nálunk az elmúlt évtizedben vált termelőerővé, anyagi erővé. De ugyancsak az eltelt tíz esztendő során kezdtek meg a külterjes gazdálkodásról a belterjes munkára, az intenzív fejlesztésre való áttérést, ami valójában óriási lépés, klasszikus kifejezéssel szólva minőségi ugrás. Ebben a lendületben, ebben az átalakulásban jutottunk el oda,

hogy százados álmainkat valósíthassuk meg; így például megépítettük az első vízeróművet a vén Dunán, nagy hajók számára is hajózhatóvá tettük az Al-Duna, Vaskapu zátonyos szakaszát, megkezdtük a Duna–Fekete-tenger csatorna építését, a fővárosi metró munkálatait, nagyarányú üzemelepités indult meg a Székelyföldön, Besztercén vagy Zilahon, régi elmaradott paraszti tájak iparosodnak, s ennek keretében minden megyénkben a nehézipar, a gépgyártás jelentős egy-égei emelkednek.

Ismeretes, hogy az elmúlt években, de különösen az utóbbiban régi rekordokat döntöttünk meg a mezőgazdaságban, 1979-ben annyi kukoricánk termett, mint még soha ebben a hazában. Nagy volt a búza- és cukorrépatermés is. Ugyanakkor a városiasodás, a kulturált életmód anyagi feltételeinek, szellemi alapjainak kialakulásával a korszerű életforma honosodik meg mondhatni egész népünk hétköznapjaiban. Szinte mindenünnen eltűntek az egészségtelen nyomornegyedek, a minimálisra csökkent a poros utak száma.

Eközben pedig megalakultak a gyárakban, mezőgazdasági egységekben a dolgozók tanácsai, városon és falun több jelölt közül választhatnak szavazással a polgárok, szélesedik, izmosodik a demokrácia, a dolgozók öngazgatáson alapuló részvétele, beleszólása az ország és a munkahely, lakóhely ügyeibe. Ami más szóval így fejezhető ki: gyarapodtunk emberi jogainkban is.

Az elnök újraválasztásában, a köszöntő levelekben, az üdvözlő táviratokban, a támogatás biztosításában és a szeretet kifejezésében eme nagy sikerek mind benne foglaltatnak, tudatosulnak.

De kifejeződnek ugyanakkor az új feladatvállalások is. Mert azt is tudjuk, hogy nagy munka áll előttünk. Sorsdöntő folyamatoknak csupán a kezdetén vagyunk: az új gazdasági-pénzügyi mechanizmus bevezetésének, meggyökereztetésének a java dolga még hátravan; megalakultak a dolgozók különféle bizottságai, de naivítás volna azt hinni, hogy már mind küldetésüknek megfelelően működnek is; a sokat hangoztatott új minőségre való áttérés feltételei lényegében véve most teremthetők meg; noha évről évre nőtt a mezőgazdasági termés, a hektárhozam vagy a tehozam tekintetében a gyengébbek közt vagyunk európai viszonylatban.

De épp nagy sikereink és fejlődésünk állandóan emelkedő vonala, népünk kiertartó munkakedve, szorgalma és odaadása a biztosíték arra, hogy sikerrel tesszük meg a soron levő nagy lépést, s a fejlődő államok sorából a gazdaságilag középelesen fejlett országok közé jutunk. Erre szavaztunk március 9-én, s ez az elhatározás nyert kifejezést március 28. történelmi nevezetességű napján, amikor újraválasztottuk a köztársaság elnökének Nicolae Ceaușescu elvtársat.

KORUNK

11

5

2

A forradalmi elmélet és gyakorlat másfél évtizede

Másfél évtized a történelem évszázadokat pergető időmérőjén jóformán alig mérhető. És mégis azok a mélyreható társadalmi változások, amelyeket az 1965 óta eltelt tizenöt esztendő sűrít magában, valóságos történelmi korszakot fémjeleznek. Ez a minden téren megújódást hozó, forradalmi időszak elválaszthatatlanul összekapcsolódott Nicolae Ceaușescu elvtárs nevével, aki immár tizenöt éve áll pártunk élén, és vezeti töretlenül új társadalmat tervező, szervező és teremtő forradalmi tevékenységét.

Aligha lehetne egész gazdagságában felbecsülni azt az elméleti munkásságot, amely ezt a másfél évtizedbe sűrűsödő, forradalmi sodrású történelemformálást előkészítette és megalapozta. Hiszen, ha csupán a négy legmagasabb szintű tanácskozás, a IX., a X., a XI. és a XII. pártkongresszus, valamint a három — az 1967-es, az 1972-es és az 1977-es — országos pártkonferencia dokumentumait vesszük figyelembe, akkor is olyan páratlan méretű és mélységű elméleti munkával találjuk magunkat szemben, amely egymagában véve is kivételes történelmi korszakot avat a forradalmi gondolkodás hazai fejlődésében. És hol vannak akkor még pártunk főtákarának többi beszédei, expozéi, írásai, cikkei, amelyek *Románia a sokoldalúan fejlett szocialista társadalom megteremtése útján* címmel, immár